

Sygn. akt I C 718/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Malborku Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący : S.S.R. J. Ł.

Protokolant : st. sekr. sąd. Agnieszka Wrzeszcz

po rozpoznaniu w dniu 03 lutego 2016 r. w Malborku na rozprawie

sprawy z powództwa H. R. (1), J. R. (1) i M. R. (1)

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powódki H. R. (1) kwotę 45.000 zł (czterdzieści pięć tysięcy złotych) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 28 lutego 2015 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powódki J. R. (1) kwotę 15.000 zł (piętnaście tysięcy złotych) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01 marca 2015 r. do dnia zapłaty;

III. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda M. R. (1) kwotę 15.000 zł (piętnaście tysięcy złotych) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01 marca 2015 r. do dnia zapłaty;

IV. oddala powództwo J. R. (1) w pozostałym zakresie;

V. oddala powództwo M. R. (1) w pozostałym zakresie;

VI. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powódki H. R. (1) kwotę 4.667 zł (cztery tysiące sześćset sześćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2.400 zł (dwa tysiące czterysta złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego;

VII. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powódki J. R. (1) kwotę 3.167 zł (trzy tysiące sto sześćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2.400 zł (dwa tysiące czterysta złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego;

VIII. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda M. R. (1) kwotę 3.167 zł (trzy tysiące sto sześćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2.400 zł (dwa tysiące czterysta złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 718/15

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym 15 października 2015 r. powodowie H. R. (2), J. R. (2) i M. R. (2) zażądali zasądzenia po pozwanego (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. zadośćuczynienia za śmierć osoby najbliższej. Powódka zażądała

zasądzenia kwoty 45.000 zł a powodowie J. R. (1) i M. R. (1) po 15.000 zł. Wszyscy powodowie zażądali też zasądzenia odsetek ustawowych od dnia 28 lutego 2015 r. do dnia zapłaty i kosztów procesu.

W uzasadnieniu powodowie wskazali, iż w dniu 01 lipca 2008 r. w miejscowości C. doszło do wypadku komunikacyjnego, w którym zginęła M. S. (1) – matka H. oraz babcia M. i J. R. (2). Sprawca zdarzenia J. S. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Lipsku za przestępstwo z art. 177 § 2 k.k. Powodowie wskazali, iż dzień 01 lipca 2008 r. miał być dla powódki H. R. (2) wyjątkowym i uroczystym, gdyż obchodziła imieniny i 30-stą rocznicę ślubu. Zamiast jednak telefonu z życzeniami od matki powódka otrzymała odebrała telefon od siostry z informacją śmierci matki. Dla wszystkich powodów śmierć matki i babci był traumatycznym przeżyciem. Powodowie nie mogą z tą śmiercią pogodzić się do chwili obecnej. Powodowie zgłosili roszczenie o wypłatę zadośćuczynienia po śmierci osoby najbliższej pozwanemu. Pozwany wypłacił jedynie kwotę 5.000 zł na rzecz powódki H. R. (2). W przypadku wnuków pozwany odmówił wypłaty jakichkolwiek kwot wskazując na typowe więzi łączące powodów ze zmarłą babcią (k. 2-6).

W odpowiedzi na pozew z 04 grudnia 2015 r. pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, iż roszczenie powódki H. R. (2) jest nieuzasadnione co do wysokości, a roszczenie powodów J. R. (2) i M. R. (2) zarówno co do zasady jak i wysokości. Pozwany podkreślił, iż wziął pod uwagę całokształt okoliczności sprawy, doznana krzywda i cierpienie, w tym więź łącząca powodów ze zmarłą. Pozwany zaznaczył, iż H. R. (2) była wprawdzie córką zmarłej, ale nie prowadziła ze zmarłą wspólnego gospodarstwa domowego, matka i córka zamieszkiwały w znacznej odległości od siebie, stąd też kontakt i wzajemne relacje nie mogły być takie jak pomiędzy osobami blisko związanym, nie tylko stosunkiem pokrewieństwa. Co do powodów J. R. (2) i M. R. (2) pozwany zauważył, iż byli wnukami zmarłej, w dacie jej śmierci pełnoletnimi, całkowicie niezależnymi od zmarłej, zamieszkałymi w znacznej od niej odległości, prowadzącymi dorosłe życie (k. 37-38).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 01 lipca 2008 r. w miejscowości C. gmina C. kierujący pojazdem marki F. (...) J. S. wjeżdżając na skrzyżowanie dróg C.-Ł. z drogi podporządkowanej nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu poruszającej się samochodem marki F. (...) J. N. czym doprowadził do zderzenia pojazdów.

Na skutek zdarzenia podróżująca samochodem F. (...) M. S. (1) doznała obrażeń ciała w postaci złamania kości sklepienia i podstawy czaszki, rozległego krwotoku podtwardówkowego i podpajęczynowego, rozerwania mózgu i innych obrażeń, które skutkowały jej zgonem na miejscu zdarzenia.

Prawomocnym wyrokiem z dnia 09 grudnia 2008 r. Sąd Rejonowy w Lipsku uznał oskarżonego J. S. za winnego popełnienia czynu z art. 177 § 2 k.k.

(dowód: odpis wyroku Sądu Rejonowego w Lipsku z dnia 08 grudnia 2008 r. – k. 12, odpis skrócony aktu zgonu M. S. (1) – k. 14 akt sprawy)

Powódka H. R. (2) była córką zmarłej M. S. (1), a powodowie J. R. (2) i M. R. (2) jej wnukami.

W dniu śmierci matki powódka H. R. (2) obchodziła 30 rocznicę ślubu.

(dowód: odpis skrócony aktu małżeństwa powódki H. R. (2) – k. 15, kopia dowodu osobistego powódki H. R. (2) – k. 16, odpisy skrócone aktów urodzenia powodów M. R. (3) i J. R. (2) – k. 17-18, zdjęcia rodzinne – k. 19-23 akt sprawy)

....

Samochód, którym podróżowała M. S. (2) w dacie zdarzenia objęty był umową obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartą z pozwanym (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W..

Pismem z 14 stycznia 2015 r. powódka H. R. (2) zgłosiła pozwanemu żądanie zapłaty kwoty 150.000 zł z tytułu zadośćuczynienia za śmierć matki. Przedmiotowe pismo zostało pozwanemu wysłane drogą mailową 15 stycznia 2015 r., nadto nadane pocztą w dniu następnym i doręczone 20 stycznia 2015 r.

Pismem z 29 stycznia 2015 r. powodowie J. R. (2) i M. R. (2) zgłosili pozwanemu roszczenie o zapłatę zadośćuczynienia w kwotach po 80.000 zł. Przedmiotowe pismo wysłano pozwanemu mailowo 29 stycznia 2015 r.

Pismem z dnia 27 lutego 2015 r. pozwany przyznał powódce H. R. (2) zadośćuczynienie w kwocie 5.000 zł. Pozwany odmówił wypłaty jakichkolwiek kwot na rzecz powodów J. R. (2) i M. R. (2).

(dowód: pismo pozwanego z 27 lutego 2015 r. – k. 24-25 akt sprawy; zgłoszenie szkody z 14 stycznia 2015 r. wraz z załącznikami i kopertą – k. 279-151, zgłoszenie szkody z 29 stycznia 2015 r. – k. 129-109 akt szkody)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny miał charakter bezsporny i ustalony został na podstawie przedłożonych przez strony dokumentów, w tym znajdujących się w aktach szkody, zeznań powoda oraz opinii sądowej psychologiczno – psychiatrycznej sporządzonej przez biegłe sądowe D. W. i E. O..

Podstawą prawną żądania powoda jest art. 446 § 4 k.c. Przepis ten stanowi, że jeżeli wskutek uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia nastąpiła śmierć poszkodowanego sąd może przyznać najbliższym członkom rodziny zmarłego odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Zadośćuczynienie to ma zrekomensować cierpienie, ból i poczucie osamotnienia po śmierci osoby najbliższej. Określając wysokość tego zadośćuczynienia należy wziąć pod uwagę wszystkie okoliczności mające wpływ na rozmiar doznanej przez poszkodowanego krzywdy, a więc przede wszystkim wstrząs psychiczny i cierpienia moralne wywołane śmiercią osoby bliskiej, poczucie osamotnienia i pustki po jej śmierci, rodzaj i intensywność więzi łączącej pokrzywdzonego ze zmarłym, rolę w rodzinie pełnioną przez osobę zmarłą, wystąpienie zaburzeń będących skutkiem śmierci osoby bliskiej (np. nerwicy, depresji), stopień w jakim pokrzywdzony będzie umiał znaleźć się w nowej rzeczywistości i ją zaakceptować, wiek pokrzywdzonego (tak też – wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 czerwca 2011 r., III CSK 279/10, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2012 r., IV CSK 416/11 oraz wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 24 sierpnia 2012 r., V ACa 646/12).

Sporne kwestie związane były z oceną czy powód należy do kręgu najbliższych członków rodziny zmarłej, nadto pozwany zgłosił zarzut przedawnienia roszczenia.

Zdaniem Sądu nie ulega wątpliwości, iż powodowi formalnie przysługuje roszczenie z art. 446 § 4 k.c. Zaznaczyć należy, iż powód był bratem zmarłej. Powoda łączyły z siostrą bardzo bliskie relacje, które trwały nawet po złożeniu przez powoda i siostrę własnych rodzin.

Pomimo tego żądanie powoda nie może zostać uwzględnione. Słuszny jest bowiem zgłoszony przez pozwanego zarzut przedawnienia roszczenia. Stosownie do treści art. 819 § 3 k.c. – w wypadku ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej roszczenie poszkodowanego do ubezpieczyciela o odszkodowanie lub zadośćuczynienie przedawnia się z upływem terminu przewidzianego dla tego roszczenia w przepisach o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną czynem niedozwolonym lub wynikłą z niewykonania bądź nienależytego wykonania zobowiązania. Nadto zgodnie z treścią § 4 cytowanego artykułu – bieg przedawnienia roszczenia o świadczenie do ubezpieczyciela przerywa się także przez zgłoszenie ubezpieczycielowi tego roszczenia lub przez zgłoszenie zdarzenia objętego ubezpieczeniem. Bieg przedawnienia rozpoczyna się na nowo od dnia, w którym zgłaszający roszczenie lub zdarzenie otrzymał na piśmie oświadczenie ubezpieczyciela o przyznaniu lub odmowie świadczenia.

Do roszczenia zgłoszonego przez powoda zastosowanie znajdzie art. a rt. 442¹ § 1 k.c., który stanowi, iż roszczenie o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym ulega przedawnieniu z upływem lat trzech od dnia, w

którym poszkodowany dowiedział się o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia. Jednakże termin ten nie może być dłuższy niż dziesięć lat od dnia, w którym nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę.

W niniejszej sprawie przyjąć należy, iż powód o szkodzie i osobie obowiązanej do jej naprawienia dowiedział się już w dacie śmierci siostry. Powód przyznał, iż bezpośrednio po zdarzeniu został telefonicznie zawiadomiony o śmierci siostry przez matkę. Nadto nie wywodził w toku niniejszego postępowania, aby szczegółowe okoliczności zdarzenia nie były mu znane.

Na podstawie cytowanego wyżej art. 819 § 4 k.c. bieg przedawnienia uległ przerwaniu w związku ze zgłoszeniem ubezpieczycielowi roszczenia, które dokonane zostało przez powoda pismem z dnia 15 marca 2011 r. Zauważyć jednak należy, iż przedmiotowe zgłoszenie została przez pozwanego załatwiona odmownie pismem z dnia 28 marca 2011 r. Od tego momentu przedawnienie rozpoczęło swój bieg od nowa. Zaznaczyć należy, iż ponowne zgłoszenie tego samego roszczenia dokonane pismem z dnia 11 marca 2014 r. nie miał wpływu na bieg przedawnienia. Powód wniósł pozew w niniejszej sprawie w dniu 22 maja 2014 r., czyli już po upływie okresu przedawnienia.

Zdaniem Sądu brak w okolicznościach sprawy podstaw do zastosowania art. 442¹ § 2 k.c., który dotyczy szkód wynikłych ze zbrodni lub występku. Zaznaczyć należy, iż prowadząca pojazd E. P. nie została skazana prawomocnym wyrokiem za popełnienie przestępstwa. Prowadzone przeciwko niej postępowanie zostało umorzone z uwagi na śmierć oskarżonej. Powód zaniechał jakiegokolwiek inicjatywy dowodowej zmierzającej do ustalenia, iż śmierć siostry miałyby wynikać z popełnienia przestępstwa.

Wobec powyższego Sąd na podstawie art. 446 § 4 k.c., art. 819 § 3 i 4 k.c. i art. 442¹ § 1 k.c. orzekł jak w pkt I.

Sąd ponadto na podstawie art. 102 k.p.c. orzekł o kosztach procesu.

ZARZĄDZENIE

I. odnotować w kontrolce uzasadnień;

II. doręczyć pełnomocnikowi powoda odpis wyroku z uzasadnieniem bez pouczenia;

akta przedłożyć z wpływem lub za 21 dni